

Brå mörkar om brottsutsatta invandrare

PUBLICERAD 09:00

Kommentar. Inte bara polisen och Stockholms stad väjer för att berätta om problem som uppfattas som känsliga. Nu blundar Brottsförebyggande rådet, Brå, för alarmerande siffror om invandrabarns brottsutsatthet. Varför ser man inte att Sveriges utmaningar kräver ett öppet faktaunderlag?

194

Skriv ut Rätta artikel

Vi kan konstatera att vi har en all time high!

Så sa Brås generaldirektör Erik Wennerström närmast triumferande när han på tisdagen presenterade Nationella trygghetsundersökningen 2015 för statsråd, riksdagspolitiker, polischefer, journalister och andra vid säkerhetskonferensen Folk och försvar i Sälen.

Det han tog fasta på var att fler än någonsin säger sig ha stort förtroende för svensk polis.

Vad Erik Wennerström lät bli att nämna var att en stor grupp av de 12 417 intervjuade på kort tid blivit markant mindre nöjda med polisens bemötande. Samma grupp löper, enligt undersökningen, 70 procent större risk att utsättas för brott än majoriteten. När det handlar om upprepad brottslighet är risken dubbelt så stor, 100 procent.

Den aktuella gruppen kallas i undersökningen "svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda". Brå har nämligen i sitt urval intresserat sig för om de tillfrågade har invandrabakgrund eller inte. Men när resultatet nu presenteras för beställaren regeringen är allt som rör migration och brott i princip bortrensat. Och i sin positiva beskrivning av ett Sverige där tryggheten ökar stannade Erik Wennerström vid att det finns vissa skillnader beroende på offrens kön, hemort och bostadstyp.

Bomben har gömts långt bak i råmaterialet. Medan 10,8 procent av dem med minst en svenskfödd förälder uppger att de utsatts för brott det senaste året är motsvarande siffra bland dem med utlandsfödda föräldrar 17,1 procent. Överrepresentationen går igen för i princip alla brottskategorier: hot, misshandel, personrån, trakasserier, bedrägeri och stölder. När det gäller sexualbrott, som DN nu ägnar stor uppmärksamhet, uppger 40 procent fler av andra generationens invandrare – i princip uteslutande kvinnor – att de drabbats jämfört med de andra.

Kanske vore klyftan inte lika anmärkningsvärd om det inte var för att den uppstod så sent som 2009, för att år efter år vidgas ytterligare. Och det är inte de som kommer nya till landet som är hårdast drabbade utan deras barn. Till problemet hör, enligt annan forskning, att andra generationens invandrare också är överrepresenterade bland gärningsmännen. Sammantaget är detta ett integrationsproblem om något – som måste hanteras.

I Brås undersökning säger man sig högtidligt verka ”för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap”.

I den strävan kan inga fakta vara för känsliga.